

2.8 tādēļ saglabāt sekojošie nosacījumus:

- ir jāsaņem darba ņēmēja piekrišana,
- nevienam darba ņēmējam nedrīkst rasties neizdevīga situācija tādēļ, ka viņš/viņa nepiekrīt atteikties no 48 stundu darba nedēļas.

2.8.1 atcelt sekojošus nosacījumus:

- šī piekrišana ir spēkā ne ilgāk kā gadu, tas ir, tai ir jābūt atjaunojamai
- neviens darba ņēmējs nestrādā vairāk par 65 stundām jebkurā no nedēļām, ja vien koplīgumā nav noteikts citādi.

2.8.2 atcelt vai atstāt dalībvalstu ziņā šādu nosacījumu piemērošanu saskaņā ar tajās pastāvošo praksi un kārtību un,

ņemot vērā to atbilstību valsts tiesiskajām un darba attiecību sistēmām:

- piekrišana, kas dota individuālā darba līguma parakstīšanas laikā vai pārbaudes perioda laikā, ir spēkā neesoša;
- darba devējs uzglabā jaunākos atskaišu datus par visiem darba ņēmējiem, kuri devuši savu piekrišanu, un viņu reāli nostrādāto stundu skaitu;
- uzskaites dati ir kompetentu iestāžu rīcībā, kas veselības aizsardzības un drošības apsvērumu dēļ var aizliegt vai ierobežot maksimālā nedēļas darba stundu skaita pārsniegšanu;
- darba devējs pēc kompetento iestāžu pieprasījuma sniedz informāciju par faktisko stundu skaitu, ko nostrādājuši attiecīgie darba ņēmēji.

Briselē, 2005. gada 14. aprīlī.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Peter STRAUB

Reģionu komitejas atzinums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par finanšu instrumentu videi (LIFE+)

(2005/C 231/11)

REĢIONU KOMITEJA,

ŅEMOT VĒRĀ priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par finanšu instrumentu videi (LIFE+) KOM(2004) 621 galīgā red. — 2004/0218 (COD);

ŅEMOT VĒRĀ Eiropas Komisijas 2004. gada 1. oktobra lēmumu saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 175. panta 1. punktu konsultēties ar Komiteju šajā jautājumā;

ŅEMOT VĒRĀ tās priekšsēdētāja 2004. gada 26. maija lēmumu uzticēt Ilgtspējīgas attīstības komisijai sagatavot atzinumu;

ŅEMOT VĒRĀ Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam: "Natura 2000 finansējums" KOM(2004) 431 galīgā red.;

ŅEMOT VĒRĀ savu atzinumu par Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par Kopienas darbības programmu vides jomā "Vide 2010.: mūsu nākotne, mūsu izvēle", kā arī priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Kopienas darbības programmas vides jomā 2001. — 2010. gadam izveidošanu KOM(2001) 31 galīgā red. — CdR 36/2001 fin⁽¹⁾;

ŅEMOT VĒRĀ atzinumu par Eiropas Komisijas paziņojumu "Mūsu kopīgās nākotnes celšana. Politiskie izaicinājumi un budžeta iespējas paplašinātājā Savienībā laikā no 2007. līdz 2013. gadam" KOM(2004) 101 galīgā red. — CdR 162/2004 fin;

ŅEMOT VĒRĀ tās Ilgtspējīgas attīstības komisijas 2005. gada 1. martā pieņemto atzinuma projektu (CdR 253/2004 rev. 1) (ziņotāja: Michèle EYBALIN kdze, Ronas-Alpu reģiona padomniece (F, ESP));

59. plenārajā sesijā, kas notika 2005. gada 13. un 14. aprīlī, (14. aprīļa sēdē) vienbalsīgi pieņēma šādu atzinumu:

(¹) OV C 357, 14.12.2001, 44. lpp.

Reģionu komitejas uzskati un ieteikumi

1. Vispārīgi apsvērumi

REĢIONU KOMITEJA

1.1 piekrist Eiropas Komisijas uzskatam, ka instrumentu LIFE+ nedrīkst skatīt nošķirti no ES finansiālās palīdzības pasākumu visaptveroša pārskata, kā arī dažādu Eiropas vides politikas aspektu īstenošanas nosacījumiem, tomēr uzskata, ka būtu bijis vēlams veikt:

— pilnīgu Kopienas finansiālās palīdzības videi apkopojumu, novērtējot katra finansējuma veida lietderību un ietekmi attiecībā uz tā konkrētajiem un Kopienas secīgo vides darbības plānu vispārējiem mērķiem;

— Eiropas sniegtās pievienotās vērtības novērtējumu projektiem, ko finansē šīs dažādās programmas (gan tās, ko tieši pārvalda Vides ģenerāldirektorāts, gan tās, kas saistītas ar citiem Kopienas finansējumiem), kā arī to saderību ar Vides ģenerāldirektorāta atbalstītajām programmām.

1.2 uzskata, ka Eiropas Komisijai būtu vajadzējis LIFE + regulas priekšlikumam pievienot dažādo Kopienas vides politikas prioritāšu praktiskai īstenošanai nepieciešamā finansējuma analīzi un šīs palīdzības novērtējumu attiecībā uz subsidiaritātes principu.

1.3 atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas centienus ieviest vienotu instrumentu, tomēr brīdina par pašreizējām grūtībām apzināt patiesās vides projektu finansēšanas iespējas, izmantojot dažādos finanšu instrumentus, kas darbosies laika periodā 2007.-2013., kā arī koordinēt dažādos finansējumus, kas paredzēti prioritātēm un citiem Kopienas atbalsta veidiem.

1.4 atzīmē, ka projekti, ko līdz šim finansēja sadaļā LIFE — Vide (projekti, kas attiecas uz rūpniecības vidi) un sadaļā LIFE — Trešās valstis, vairs nebūs tiesīgi saņemt LIFE + finansējumu un lūdz precizēt un nodrošināt vietu tai sadaļai, kas videi paredzēta programmās “Konkurētspēja un inovācija” un “Kaimiņattiecību instruments”, kur šos projektus varēs finansēt 2007.- 2013. gadā.

1.5 uzskata, ka viss iepriekšminētais ir nepieciešams priekšnoteikums, lai ierosinātu tādu projektu saturu un nosacījumus, kas ir saskaņoti ar Eiropas vides politikas galvenajiem virzie-

niem (un ar Eiropas Vides aģentūras darbību); pretējā gadījumā LIFE+ regulas priekšlikums tiks uztverts kā tāds, kas saistīts ar finanšu aprēķiniem, kuru loģika ir grūti izprotama, un projektu izmantotājiem nebūs iespējams skaidri saskatīt, kā viņu iniciatīvas iekļaujas Kopienas prioritātēs.

1.6 atzīmē, ka LIFE+ projektā atbalstāmi ir tikai pētījumi, koncepcijas un plānošana, taču konkrētus īstenošanas pasākumus vairs nevar finansēt no LIFE programmas līdzekļiem. Visu svarīgāko atbalsta līdzekļu (strukturfondu un fondu lauku attīstībai) apkopošana, ko tiecas panākt Komisija, noved pie trūkuma — konkurences ar ekoloģiskām iniciatīvām, kam noteikti citi uzdevumi.

2. LIFE+ saturs un piemērošanas nosacījumi

REĢIONU KOMITEJA

2.1 pauž satraukumu par Eiropas Komisijas izteikto vēlēšanos decentralizēt ļoti ievērojamu daļu LIFE+ plānošanas un budžeta (75 % līdz 80 % finansējuma), nododot to dažādām dalībvalstīm un neiekļaujot decentralizācijas noteikumus un nosacījumus priekšlikuma tekstā.

2.2 brīdina, ka centieni pēc vienkāršošanas un lielāka elastīguma, kas ierosinājuši regulas priekšlikuma izstrādi, var novest pie Kopienas politikas atgriešanās pie “nacionalizācijas” un atzīmē, ka pirmo reizi kāda liela nozīmīga Eiropas Komisijas iekšējās politikas atbalsta programma ir tik “nacionalizēta” bez jebkādas nepieciešamības, jo jau pastāv Eiropas finanšu līdzekļi, kas vietējā līmenī ļauj darboties vides labā.

2.3 neuzskata par pareizu, ka visi finansējamo darbību saskaņošanas elementi tiek novirzīti uz kādu no daudzgadējām stratēģiskajām programmām, kā arī uz īkgadējām darba programmām, un šajā sakarā uzsver, ka finansējuma nosacījumi (subsīdiju likmes, darbības un atbilstības kritēriji) regulas priekšlikumā nav precizēti.

2.4 lūdz precizēt Eiropas pievienotās vērtības jēdzienu un to, kā šo mērķi vajadzētu praktiski realizēt (arī izvēloties LIFE+ un citu iespējamo Kopienas finansējumu atbalstāmos projektus); tādēļ uzsver nepieciešamību noteikt objektīvus kritērijus un izskatīt modulācijas iespēju attiecībā uz acīmredzamu Eiropas pievienoto vērtību.

2.5 atzīmē, ka priekšlikuma pamatojuma 3. daļā ir izteikta griba padarīt *LIFE+* par vienkāršotu un proporcionālu instrumentu un pauž cerību, ka šī samērība saprātīgi tiks piemērota piecās galvenajās finansiālā atbalsta asīs, zinot, ka jebkādu budžeta prasību gadījumā instruments *LIFE+* nedrīkst kļūt par tikai vienas Kopienas vides politikas daļas rīku. Šim saprātīgumam jāizpaužas abās Kopienas līmenī paredzētajās daudzgadējās programmās (2007. — 2009. un 2010. — 2013.), kā arī iespējamajās nacionālajās programmās.

2.6 tādēļ lūdz, lai Eiropas Komisija katrai prioritātes asij izskata minimālo saistību sliekšņa ieviešanas sekas un iespējamību.

2.7 pauž satraukumu par to, vai tiks saglabātas atsevišķu projektu prioritātes un iespējas, jo īpaši attiecībā uz *NATURA 2000* teritoriju un tīkla izveidošanas, kā arī virszemes ūdeņu ekoloģiskā stāvokļa uzlabošanas projektu finansējumu; uzskata, ka 2007. — 2013. gada finanšu plānā paredzētie finanšu instrumenti negarantē atbilstošu tīkla attīstību, un lūdz Eiropas Komisiju noskaidrot prasības un pieejamo (rezervēto) budžetu katrā no šiem finanšu instrumentiem (ELFLA, ERAF), kas atšķiras no *LIFE+* un kur šiem projektiem varētu rast finansējumu.

2.8 īpaši lūdz Komisiju būtiski palielināt finanšu ietvaru, kas *LIFE+* noteikts EUR 300 miljoni gadā, lai varētu nodrošināt atbilstību dažādajām prasībām un paredzēt minimālo procentuālo daļu, kas novirzīta tīkla *NATURA 2000* veidošanas uzsākšanai.

2.9 izsaka šaubas par intervences jomu daļā "Īstenošana un pārvaldība", kuras mērķis ir uzlabot attīstībai nepieciešamo "zināšanu bāzi" un vides politikas īstenošanu; neapšaubot šādu nepieciešamību, šķiet, ka šos finansējumus pamatā jānodrošina Eiropas Vides aģentūrai (EVA).

2.10 tādēļ aicina Eiropas Komisiju skaidrāk definēt šajā sakarā paredzēto rīcību, kā arī tās saskaņošanu ar EVA iniciatīvām un budžetu.

3. Vietējo un reģionālo pašvaldību iesaistīšana *LIFE+* ieviešanā

REĢIONU KOMITEJA

3.1 uzskata, ka izdevumiem, kas nākamajā finanšu plānā saistīti ar vides uzlabošanu, būtu jānodrošina efektīva, aktīva un papildinoša darbība ES līmenī, kas būtu kā svira darbībai nacionālajā, reģionālajā un vietējā līmenī, un uzsver, ka šo izdevumu vislielākā daļa attiecas uz reģionālo un vietējo līmeni un ka vietējās un reģionālās varas iestādes ir galvenās šo finansējumu veicējas;

3.2 tomēr uzskata, ka *LIFE+* nedrīkst būt vienkārši šos finansējumus papildinošs instruments, bet gan — tāpat kā pašreizējā *LIFE* instrumenta finansētajos projektos — tam jābūt finansējumam, kas virzīts uz iniciatīvām, kas Kopienas vides politikas jomā nes īpašu Eiropas pievienoto vērtību.

3.3 velta lielu vērību vietējo un reģionālo varas iestāžu dalībai ar vidi saistīto finansējumu programmu izstrādāšanā un īstenošanā; tomēr pauž satraukumu par to, ka šī loma regulas priekšlikumā nav skaidri un izteikti atzīta, lai gan Komisija izteikti vēlas decentralizēt *LIFE+* plānošanu un pārvaldi.

3.4 uzskata, ka atsevišķi instrumenta *LIFE+* īstenošanas nosacījumi būtu jāprecizē attiecībā uz noteikumiem, pēc kuriem *LIFE+* gādātu par līdzfinansējuma mehānismu, iesaistot dalībvalstis, reģionālās vai vietējās varas iestādes, kā arī citus publiskos vai privātos pārstāvjus un šajā sakarā uzsver grūtības, kas jāstāp, atbrīvojot vairāku dalībnieku — jo īpaši privātajā sektorā — fondus vides projektiem ar zemu rentabilitāti, vienkārši balstoties uz brīvprātības principu.

3.5 tādēļ lūdz izpētīt elastīgas partnerības metodes un ieviest uz trīspusēju modeli balstītu pieeju, kas virzīts uz līgumdarba metodēm, politisko mērķu sasniegšanā iesaistot vietējo un reģionālo pārvaldi, lai ieviešanas mehānismus padarītu dinamiskākus.

Briselē, 2005. gada 14. aprīlī.

Reģionu komitejas

priekšsēdētājs

Peter STRAUB